உ
கணபதிதுணை.

பெரியசண்முகனாவளி என்னும்
சிவசுப்பிரமணியர்

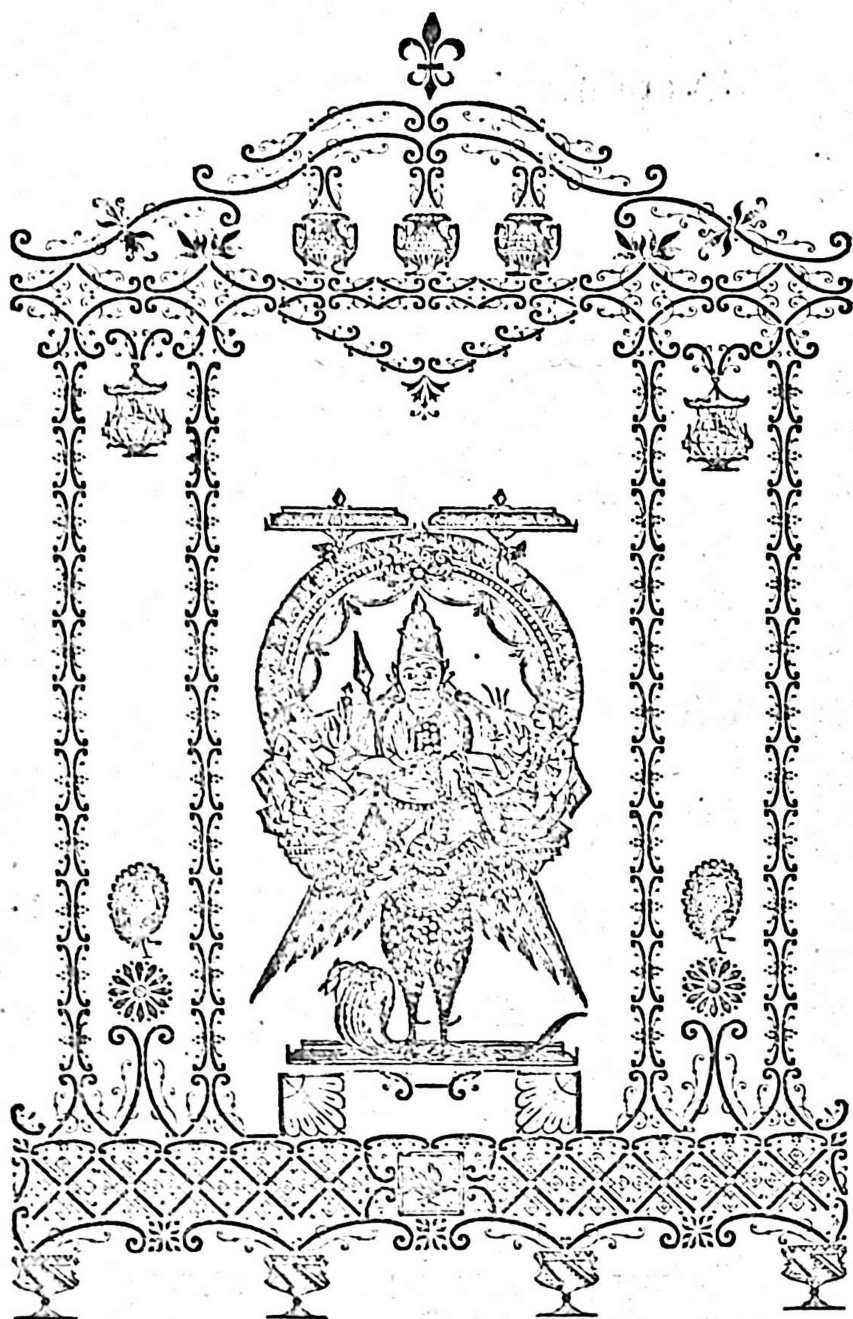
பஜனை கீர்த்தனை.

இஃது,
சிறுமணவூர்
முனிசாமி முதலியாரால்
இயற்றப்பட்டு,

தமது
சென்னை சூளை
சிவகாமிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1908.

உ

கணபதி துணை.

பெரிய சண்முக ஜாவளி என்னும்

சிவசுப்பிரமணியர்

பஜனை கீர்த்தனை.

காப்பு வெண்பா.

கந்தன் திருநாமக் கட்டழகா லிசைமலியச்
செந்தமிழினல் பஜனை செய்வதற்கு—சுந்தரஞ்சேர்
தந்திமுகத் தெந்தைச் சதங்கைப் பொலிமலரிற்
சந்ததமும் செய்வோம் சரண்.

கணபதி நாமாவளி.

மூலாதரனே மூஷிகனே
பாலாவுமையருள் தேசிகனே. ௧

ஆராதரமா யமர்பொருளே
தீராவல்வினை கடிந்தருளே. ௨

பண்ணவருந்தொழு பாவலனே
விண்ணவருந்திகழ் காவலனே. ௩

கடகரிமுகனே கண்மணியே
யடர்வினை தீர்த்தருள் விண்மணியே. ௪

பஞ்சக்கரனே பண்ணவனே
அஞ்சக்கரமருள் விண்ணவனே. ௫

செல்வசிகாமணி கணபதியே
எல்லாருந்தொழு குணநிதியே. ௬

முக்திக்கொருதனி முதல்வோனே
சத்திச்சிவமரு புதல்வோனே. ௭

என்றவசுரரை தீர்த்தவனே
கன்றுயிரவனை காத்தவனே. ௮

கெஜமுகசுந்தர திண்ணியனே
நிஜவொளிதந்தருள் புண்ணியனே. ௯

வல்லபைதன்னொடு வாழீசா
பல்வினை தீர்த்தருள் பவநாசா. ௧௦

கீர்த்தனை.

இ-ம்-தன்யாசி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சந்த்ரஜடாதரனருள் சுதலம்போ
தரஹேராம்ஹரஹரா மகதேவா

அநுபல்லவி.

இந்த்ராதிசுரர் சேவிதநாயக
இகபரசாஸ்வித விக்னவிநாயக(சந்த்ர)

சரணங்கள்.

பர்வதமன்னவன் புத்ரிசுதாகர
பக்தர்கள்ரக்ஷி ஞேதமனோகர
சர்வஜெகத்கா ரணப்பிரணவாகர
சச்சிதானந்தமெய்ஞ் ஞானவசிகர(சந்த்ர)

சாமரகர்ன்னவி ளம்பிதருத்ரா
சாஸ்த்ரவேதாகம பண்டிதபாத்ரா
சோமபிரபாகர சுகுணதிரிநேத்ரா
சுக்லாம்பரதர சதுர்புஜபாத்ரா(சந்த்ர)

செழுமணவைமுனி சமிதாசவிநுத
ஜெகத்காரணஜீவ ரக்ஷகபுனித
தொழுமறைமேல்நின் றுடிபம்பதித
துணைசெயவருணையில் தோத்ரியசகித(சந்த்ர)

சுப்பிரமணியர் நாமாவளி.

மயில்மிசைநடமிடு முருகேசா
அயில்வேலேந்திய ஜெகதீசா. க

முதுமறைகனிதரு கிழவோனே
சதுர்மறையுந்துதி பழவோனே. உ

தெய்வக்குறமகள் தேடிடுமோகா
ஐராவதன்மக ளணைந்திடுந்தேகா. ௩

வானவர்கோனே வாவாவா
மோனபிரபாகர மகதேவா. ச

உந்தியில்பூர்த்தோ னொருகுருவே
சந்திரசேகரன் தருமருவே. ரு

பன்னிருபுயனே பழயவனே
என்னுயிர்த்துணைவா யிறையவனே. சா

மஞ்ஞையிலழகா மகதேவா
அஞ்சலென்றழைப்பே னருகேவா. எ

வாவாவா வள்ளிமணாளா
தேவர்கள்தேவா தேவசகாயா. அ

கருணைமழைபொழி வல்லவனே
அருணையில்வாழுமென் னல்லவனே. கூ

உண்ணாமுலையமு துண்டவனே
பண்ணார்மறைமுடி விண்டவனே. க0

அருணாசல யீஸ்வரர் நாமாவளி.

முத்தித்தலமரு ணாஜலமே
மூவர்களுமரு ணாஜலமே
சத்திச்சிவமரு ணாஜலமே
சதுர்மறையுமரு ணாஜலமே. ௧

வேதனுமாலும் தேடியதே
விண்ணவர்கூட்டம் நிடியதே
ஆதவனம்புலி கூடியதே
அண்டசராசரம் ஓடியதே. ௨

அண்ணாமலையென நீடியதே
அருமறைமேல்நின் றாடியதே
உண்ணாமுலையுமை கூடியதே
உம்பர்கள்நித்தம் பாடியதே. ௩

திரிபுரமெரியெழசிரித்ததுவே
திசைமுகனொருதலை பரித்ததுவே
கரியவன்புலிபட மிரித்ததுவே
கங்கைநிலாவை முடித்ததுவே. ௪

இக்குவேடனைக் காய்ந்ததுவே
எழுலகந்தனை பாய்ந்ததுவே

சக்கரமாலைக் கியர்ந்ததுவே
சகலஜீவனுட் டோய்ந்ததுவே. ௫

வல்லாளன்றனை காத்ததுவே
வந்துமதலையாய் பூர்த்ததுவே
எல்லாவுயிரும் சேர்த்ததுவே
இம்மைமறுமையும் நீத்ததுவே. ௬

கையினில்மான்மழு வெடுத்ததுவே
கரியுரிதோலை யுடுத்ததுவே
மெய்யினில்நீரை யடுத்ததுவே
மெய்யடியார்குறை தடுத்ததுவே. ௭

அம்பலவாட்டில் களித்ததுவே
அரக்கனுக்கொருகா லொளித்ததுவே
வம்பர்க்கென்றும் சுளித்ததுவே
வழிபடுவோர்க்கரு ளளித்ததுவே. ௮

பாம்பும்புலியை மதித்ததுவே
பாரதியின்னம் துதித்ததுவே
சாம்பவியோடு கதித்ததுவே
சர்வசமயமும் அழித்ததுவே. ௯

பிறவிபெரும்பிணி தீர்ப்பதுவே
பிறவார்தம்மொடு சேர்ப்பதுவே
அருவிபோல்வந்து கார்ப்பதுவே
ஆணவமாய்கை தூர்ப்பதுவே. ௧௦

(இ-ம்-அபுரூபகம்-ஏகதாளம.)

பல்லவி.

சிவகீர்த்தனமே ஆனந்தம்-துதி
செய்யாதார்க்கேபவபந்தம்

தவநிஷ்களகா — ருண்யபடாரம்
தத்தரிகிடஜெக — நடனுதாரம் (சிவ)

அதலதலாதல — அண்டகடாகம்
அபனமராதியர் — வணங்கும்ப்ரதாபம் (சிவ)

வானவரோதிய — மோனவதீபம்
ஞானப்ரகாசம் — நயந்தொளிர்தீபம் (சிவ)

முனிசாமியின்மன — முகந்தப்ரகாசம்
முத்திகொடுக்கு — முரையருள்நேசம் (சிவ)

உமையவள் நாமாவளி.

கண்ணாற்கொருகாற் பின்னவளே
மண்ணுக்கொருகால் முன்னவளே. ௧

பச்சைக்கிளியே பைங்கிளியே
உச்சிக்கிளியே யூன்கிளியே. ௨

அரவாபரண வரத்தாளே
கருணாகரியே சிரித்தாளே. ௩

வல்லிக்கொடியே வளர்கொடியே
தில்லைக்கொடியே திகழ்கொடியே. ௪

உண்ணாமுலையெனு மோர்கொடியே
பண்ணாயன்றெழு பார்கொடியே. ௫

பரமன்குருவைப் பெற்றவளே
அரமறுமுடிவர முத்தவளே. ௬

பாரீரேழாய் பூத்தவளே
ஆருயிரெவையுங் கார்த்தவளே. ௭

அத்திரியையேந்துமென் னம்மணியே
புத்தியதிந்தருள் பொன்மணியே. ௮

சிவமொடுசேர்ந்த சிரோன்மணியே
தவமதில்தேர்ந்த மனோன்மணியே. ௯

முன்னும்பருவ முகக்கொடியே
இன்னும்பருவ யிளங்கொடியே. ௧௦

ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணு துதி.

(இராகம்-தன்யாசி, தாளம்-ஆதி.)

பல்லவி.

கண்ணனுக்கிருக்கும் கருணைபோல்மற்ற
கலியுக தெய்வங்களுக் கேது.

சரணங்கள்.

மண்ணையும்விண்ணையும் உண்டவன் உமிழ்ந்தவன்
மண்டலமிரண்டேழும் அளந்தவன் வளர்ந்தவன்
எண்ணருமுலகமும் புகுந்தவன் பகுந்தவன்
எண்பத்துநான்குலட்ச பேதமும் நிரைந்தவன் (கண்)
வேதமும்சாஸ்த்ரமும் விரித்தவன் பிரித்தவன்
வேண்டிடும்பேர்க்கருள் சுரந்தவன் சிறந்தவன்
ஆதியுமந்தமாய் நிரைந்தவன் பரந்தவன்
அகிலசராசரம் அளித்தவன் களித்தவன் (கண்)
திருமகள்மார்பினில் தரித்தவன் சிரித்தவன்
தீனதயாபர ஞானவன் வானவன்
சிறுமணவூர்தமிழ்ப் பூண்டவன் ஆண்டவன்
ஜெனன மரணப்பிணி தீர்ப்பவன் காப்பவன் (கண்)

(நூதன தில்லானா வர்னமெட்டு.)

ஸ்ரீதரனைமாதவனை சித்தஜனைபெற்றவனை
வேதமுடிவானவனை வேண்டித்தொழுவாய்மனமே.

பொன்மகளின்நாயகனை பூசுரர்கள்தாயகனை
தன்னிகரிலாதவனை தாவித்தொழுவாய்மனமே.

இந்நிலமளந்தவனை யெண்டிசைவளர்ந்தவனை
பொன்னிலத்துநாயகனை போற்றித்தொழுவாய்மனமே.

ஆழிசங்கெடுத்தவனை ஆழியில்படுத்தவனை
வழிபலநடத்தவனை ஓதித்தொழுவாய்மனமே.

அரனயனானவனை ஆதிநாராயணனை
பரமபதநாயகனை பக்திபுரிவாய்மனமே.

தொண்டன்முனிசாமியினை துயரறுத்தபண்டிதனை
மண்டலமெலாம்நிறைந்த மாதவனை துதிமனமே.

கிராமதேவிதுதி.

(இராகம்-கமாஸ், தாளம்-ஆதி.)

பல்லவி.

ஆரூரமர் கருணாகரியே - உன
தடைக்கலம்புகுமடி யார்க்கருள் புரியே (ஆ)

சரணங்கள்.

நீரணிசடைமுடி கடவுளின்மனைவி
நெடியவுலகளந் தோனிளந்துணைவி
பாரிரண்டேழும் பணிந்திடும்விமலி
பத்திபுரியுமடி யார்க்கருள்கவுரி (ஆ)

கொஞ்சமுனதுகடைக் கண்ணருள்பார்ப்பாய்
கொடியவினையகற்றி மனத்துயர் தீர்ப்பாய்
அஞ்சலென்பார்பிழை ஆயிரம்பொறுப்பாய்
அரனொடுநடமிடு முமையெனைக்காப்பாய் (ஆ)

நித்தமுனதுபுகழ் நினைந்துகொண்டாடும்
நெறிமறவேன்முனி சாமியென்பேரும்
சித்தங்களித்துகிருபை செயவருள்பாரும்
திருமருவியசெழு பணைவயில்வாழும் (ஆ)

சிவசுப்பிரமணியர் கீர்த்தனை.

இங்கிலீஷ் நோட்.

வரந்தந்தருள்வாய் முருகேசா
மதிமிக குறமான் பிராணேசா
வரநிதியே-சுரர்பதியே
வானவர்-தானவ-ரானவை-போகநீ (வரந்தந்)

இந்திரன் மகள்மன மகிழ்சீலா
இமையாதிபர்தொழு மறைமூலா
இறையவனே-பரைசுதனே
இணையடி-தொழுநெறி-சிறியவ-னருள்வழி (வரந்தந்)

நற்கீரன் றமிழ் பூண்டோனே
நான் மறையின்முடி விண்டோனே
நளினவடி-வேல்கரனே
நானடி-யேனுனை-யமர-வேன்கதி (வரந்தந்)

அம்பிகைசுந்தரி யருள்பாலா
அமரர்தன் பதிமகள் மணவாளா
ஆரணனே-வுயர்காரணனே
அடிமிசை-முடிபட-தொழுமெனை-வழிபட (வரந்தந்)

செழுமணவைப்பதி முனிசாமி
செந்தமிழ்க்கருள்சண் முகசாமி
தவனேமி-யிப்புவிகாமி
தனில்மன-மிளகா-தினியுனை-விலகா (வரந்தந்)

(இராகம்-தர்பார், தாளம்-ரூபகம்.)

பல்லவி.

தெய்வம் நீயே—என்பங்கு
தெய்வம் நீயே.

அநுபல்லவி.

செய்வகை யொன்றறி யாச்சிறி யேன்தொழும். (தெய்)

சரணங்கள்.

திக்கற்ற பாவியென் மீதிலேன் வன்மமா
தேடத்தேட வொளித் திட்டாலும் போகுமா
பக்குவ மில்லையென் றாலும்நீ சும்மா
பாராத தாறு முகந்தரு மாகுமா. (தெய்)

சற்றும் உனைநினை யாச்சிறு போதிலே
சாதிக்கச் சொன்னவர் யாரந்த நாளிலே
முற்று முன்னைமம் முறைசெய் யிந்நாளிலே
மோசம் செய்யாதே தொழுதே னுன் காலிலே. (தெய்)

மாதவத் தோர்துதி மாலைகள் பூண்டவா
மைந்தன் முனிசாமி சொற்பிழை யாண்டவா
சோதிப்ப துன்னழகு கல்லவே ஆண்டவா
சொர்ன்ன நிறமயி லேறிய தாண்டவா. (தெய்)

(இராகம்-பரசு-தாளம்-ஏகம்)

பல்லவி.

வேலாயுதமூர்த்தியே எந்தனையாள
சூதேன்வெகுநேர்த்தியே,

சரணங்கள்.

காலாகாலனைசிஷ்ய கோலமெடுக்கச்செய்து
மேலாமறைரகஸ்ய மூலமுரைத்தவடி (வே)

கோனேகுற்றமகன்றத் தேனேயுனையடுத்தும்
நானேன்படுவேன்துயர் ஞானப்பிரகாசக்கதிர் (வே)

சூராதி சூரர்குலம் நீறாய்ப்படதெர்த்த
வீராவுந்தனையன்றி ஓராதரவுமில்லை (வே)

கோடாகோடியாய்வெகு கோடிசரணமென்று
வாடிவருந்துமென்மேல் மோடிசெய்யத்தகுமோ (வே)

கனியேகனிந்தரசப் பாகேதிருத்தணிகை
மணியேதனியென்முனி சாமிக்கினியார்துணை (வே)

வாதேன்னடா மன்மதா
என்றமெட்டு.

(இராகம்-கமாஸ், தாளம்-ஆதி.)

பல்லவி.

வாதேதையா முத்தையா-எளியன்மீது
வாதேதையா முத்தையா.

அநுபல்லவி.

நீதியோ உனக்கிது நினதடிமையின் மீது. (வாதே)

சரணங்கள்.

அரவா பரணர்க்கு அருமறை யோதிய
திருமுக மதைதினம் தேடிவருந்தும்வேளையில் (வா)

வையகம் புகழ்த்திருத் தணிகையம் பதிவளர்
ஐயனே உனதடிக் கபயமபய மென்றால் (வா)

பிறவித் துயர்முதலாய்ப் பேர்த்தரு ளளித்திடும்
சரஹண பவாவுன்னைச் சரணஞ்சரண மென்றால் (வா)

பனிமலர் சூழ்சிறு மணவூர் முனிசாமி
தனியே னடிமையிது தருணந்தருண மென்றால் (வா)

ஓரடிதருவு இராகம்- தோடி.

பல்லவி.

முருகா ஆண்டருளமருகா. (முரு)

அநுபல்லவி.

முழுதுந்தொழு தேனேஉனை
மோசஞ்செய் யாதேயெனை. (முரு)

சரணங்கள்.

கெஞ்சிகெஞ்சிநிதம் வருந்துகின்றேனே உன்
கிர்த்திக் கிரங்கக் கூடாதா
கிள்ளைமொழியிரு வஞ்சியர் மோகமோ
காதினி லொன்றுங் கேளாதா
அஞ்சியுனையடுத் தேனே பெருந்துணை
யார்சொல்லுவாய் குரு நாதா
கொஞ்சமென் றென்னைநீ தள்ளாதே பிரக்யாதா
கோலாகல மயில்மேல்வரு நாலாம்பதவிப்பாதா. (முரு)

வானோரிடுமுறை கேட்டவசுரரை
வாட்டியவரிடர் தீர்த்தாய் - சில
தானவர் தஞ்சமென் றுனுமுடனே
தடுத்தரு ளணைத்துக் காத்தாய்
மோனசுகம்பெரு ஞானியனேகரை
முத்தியகத்தினிற் சேர்த்தாய்
நானும்அவரோ டொருவனன் றோயில்லையா
நானும்அடியார் முன்வரவேலும் மயிலுமில்லையா. (முரு)

வேண்டிவேண்டி நிதம் இடுமுறை யாவத்தும்
விழலுக்கிறைத்த தாக்காதே
ஆண்டவனேயுனை யன்றிதிக் கறியேன்
அயலென்றெனை நீக்காதே
பாண்டியனுக்குன் தந்தையிழைத்திட்ட
பண்டைக்குணத்தைப் போக்காதே
தூண்டத்தூண்ட சுடர்குன்றுமோ சொல்லையா
துலையாவினையைக் களையச்சிலவே லில்லையாமலையா. (முரு)

கருணைப்பிரவாகக் கடலென் றுனை யித்த
கலியுகமே சொல்லுதையா
தருணசஞ்சீவினி யென் றறிந் தன்றோநின்
தாள்பிடித்தேன் முருகையா
திருமணலூர் முனிசாமியுன் தொண்டனெனச்
சொல்லும் சொல்லிலென்ன பொய்யா
சிறுபிழையெத்தனைச் செய்தாலும் தாய்நீயே
சிறியேநீயேன்பிளத்தெரியேன் துரையேபிரியேன். (முரு)

போம்போம் இதுவுங்கனமா

என்றவர்னமெட்டு.

ஒரே ஒருச் சொல் மனமே-யான்
உரைத்திடக் கேளதின்குணமே
சரேலெனப்பதறி சஞ்சலமதை வையாதே
சண்முகனடிதொழுதால்-சாயுச்யப்பதம் பொய்யாதே. ()

காலா காலர்க்குக் குமரன்-உலகளந்த
மாலா மவர்க்கு மருகன்
நாலாகலையுணர்ந்தமேலோர்துதிக்குந்துரை
வேலாயுதனென்றொரு - நாளாகிலுமுரைசெய் (ஓரே)

சத்திசிவத்தின் புத்திரன்-தனைப்பணிந்த
சர்வ உயிர்க்கு மித்திரன்
சித்தாதிசித்தர்பல பக்தர்புகழ்ந்தனிகை
நித்தன் திருவருளைப் பெற்றிடுடனேமுத்தி (ஓரே)

(இராகம்-தர்பார், தாளம்-ரூபகம்.)

பல்லவி.

ஆடுதுபார் சேவற்கொடி
ஆடுதுபார்.

சரணங்கள்.

நீடும் பிரமனைக் குட்டிச் சிறையிட்டு
நிலகண் டர்க்குப தேச முரைத்திட்ட
நீதா-நீதா-நீதா-நீதா-நீதா-நீதா-வென்று. (ஆடுது)

விண்ணு மண்ணுமிடர் பண்ணு மசுரர்கள்
வேரைக் களைந்திட்ட கூர்வேல் சரந்தொட்ட
வீரா-வீரா-வீரா-வீரா-வீரா-வீரா-வென்று. (ஆடுது)

தெய்வக் குறமின் திகைக்கப் புனத்தினில்
தேடரிய மர மாகி நடித்திட்ட
தேவா-தேவா-தேவா-தேவா-தேவா-தேவா-வென்று (ஆடுது)

கும்ப முனிக்கருள் கூர்ந்தே தமிழ்ச்சொல்லி
கூறுநக் கிரன்மேல் சேரக் களித்திட்ட
குருவே-குருவே-குருவே-குருவே-குருவே-குருவே-வென்று()

அப்படி யேவடி யேன்முனி சாமிசொல்
ஆசைத் தமிழின்மேல் நேசம்வைத் தாலுமென்
ஐயா-ஐயா-ஐயா-ஐயா-ஐயா-ஐயா-வென்று. (ஆடுதுபார்)

(சற்றே விலகியிரும் பிள்ளாய் என்றமெட்டு.)

பல்லவி.

சற்றே தயவு - செய்யொண்ணாதா
சாமியே தென் மீது வர்தா

அநுபல்லவி.

மற்றொரு தெய்வத்தை மனதி லெண்ணாமலே
முற்று முன்றாளின் முறையிடும் வேளையில் (சற்)

சரணங்கள்.

நீதி யென்ப தில்லையா
நின்னையடுத்த பிறருந் தொல்லையா
ஆதிமூர்த்தியின்குருவே-ஆறுமுகமிலகுந்துரையே (சற்)

காமதகனன் புத்திரா—முனி
சாமியின் தமிழ் மித்திர
தாமதமேன் தொண்டன்மீது-நாகபோக சோகந்தீர (சற்)

அங்கேவரக்கூடாதையா
என்ற வர்ணமெட்டு.

(இராகம்-கமாசு, தாளம்-ஏகம்.)

பல்லவி.

என்கவலை தீர்த்தருள்வாய் - சாமிநீ
என்கவலை தீர்த்தருள்வாய்.

அநுபல்லவி.

பன்னுமறை துதிக்கும் பழநிமா மலைவேலா. (என்)

சரணங்கள்

பாரில்யா ரறிவார்கள் பாவியான் படுந்துயர்
யார்க்குரைப் பேன்சொல் அரிமரு கனேசாமி (என்)

ஜெனித்தநாள் முதலாயோர் சீரறி யேன்சாமி
இனிநய ரருப்பாய் இதுதரு ணம்சாமி (என்)

சிறுமன வூர்வாமும் சிறுவன்யான் முனிசாமி
பெருமைபெற் றிடவருள் அறுமுக னேசாமி.(என்)

(இங்கிலீஷ்நோட் நாமாவளி வர்ணமெட்டு.)

பல்லவி.

செய்யொணாதா கிருபை செய்யொணாதா.

அநுபல்லவி.

வையகம் புகழ்த்தணிகை வாழும்நாதா. (செ)

சரணங்கள்.

மாதர்மய லால்மெலிந்து மானங் குலைந்தேன்
மக்கள்சுற்ற மென்றுநம்பி ஞானங் கலைந்தேன்
வேதமறை போற்றுமுந்தன் பாதம் மறந்தேன்-என்னை
விட்டுவிட்டால் கெட்டுவிட்டேனென்ன தெரிந்தேன் (செ)

முத்தமிழ்ப் புலவர்தொழும் ஞான மூர்த்தி-சுத்த
மூடனென்ன னறிவே னுந்தன் கீர்த்தி
எத்தனையோ தொண்டர்குறை தீர்த்து காத்தீர்-இந்த
ஏழைமுகம் பார்ப்பதல்லோ மனப் பூர்த்தி (செ)

வேறுதுணை யாருமில்லைக் காரு முருகா-துயர்
விட்டுவிட்டுச் சொன்னேன்முகம் பாரு முருகா
பாரமலை மேவுந்திரு மாலின் மருகா-உன்னை
பாடுமுனி சாமித்துயர் தீரும் முருகா. (செ)

(துக்கடா-தாளம்-ஆதி.)

பல்லவி.

கண்டால் போதாதா
தணிகேசன் முருகேசன்-பதம். (கண்)

சரணங்கள்.

அண்டர்தொழு தேற்றும் பதம்
அருமறைகள் சாற்றும் பதம்
தொண்டர்தினம் போற்றும் பதம்
துய்யன்-ஐயன்-மெய்யன்-பதம். (கண்)

உலகவலஞ் செய்த பதம்
உம்பர்துயர் கொய்த பதம்
கலகநிலை யற்ற பதம்
கமலன்-விமலன்-நிமலன்-பதம். (கண்)

கும்பமுனி மகிழும் பதம்
குறக்குமரித் தழுவும் பதம்
நம்புமெனைக் காத்த பதம்
நாதன்-வேதன்-போதன்-பதம். (கண்)

சரஹணையில் வளர்ந்த பதம்
சண்முகமென் றெழுந்த பதம்
திறமையரு ளுருமை பதம்
தீரன்-வீரன்-சூரன்-பதம். (கண்)

சித்ரமயி லூர்ந்த பதம்
சிவன்கரத்தி லமுரு பதம்
முத்திநெறிக் குரிய பதம்
மூலன்-சீலன்-வேலன்-பதம். (கண்)

இன்னமுமோடிசெய்தால் என்னமாய்நான்சகிப்பேன்

என்ற வர்னமெட்டு.

பல்லவி.

அப்பாநீ மோடி செய்தால்
எப்படிநான் சகிப்பேன்

அநுபல்லவி.

இப்படிபோர் போற்றும்போரூர். (அப்பா)

சரணங்கள்.

வையமீரையான் படுந்துயர்க்கென்
செய்குவேன் சாமி - நானென்று
செய்குவேன் சாமி - யாரைநான்
நொய்குவேன் சாமி. (அப்பா)

எத்தனைத்தான் முறையிடுவேன்
வெற்றிசேர் வேலா - அப்பனே
வெற்றிசேர் வேலா - ஐயனே
சத்தியின் பாலா. (அப்பா)

பனிமலர்சூழ் சிறுமணவூர்
முனிசாமிப் போற்றும் - அப்பனே
முனிசாமிப் போற்றும் - ஐயனே
இனிதுனை சாற்றும். (அப்பா)

(இ-ம்-மோகனகல்யாணி-தாளம் சாபு.)

பல்லவி.

என்னிடர் தீர்த்தருளையா—ஐயா
இன்னமெனக்கார் துணை, யீராறுகையா (எ)

சரணங்கள்.

அன்னைவள்ளிதெய்வ யானை சமேதா
அசட்டையேனடிமைமேல் அறுமுகநாதா. (எ)

பிழைபொருத்தாளயென்னை பெற்றபிதாவே
பின்னையார்க் கென்குறை புகலுவேன்யானே (எ)

கஷ்டம்தவிர்த்தென்மேல் கடைக்கண்பாரையா-உன்
காலுக்கடிமையென்று கழருதல் பொய்யா (எ)

கல்லோஉன் மனமின்னம் கரையாததேனோ உன்
கபடத் தொழிலுக் கெதிர் காணேயான் முனே (எ)

தொல்லையுரைத்து உன்னை தொழுமுனிசாமி
துயரருப்பாய்தணிகை துரைமுத்து சாமி. (எ)

(தயசூடராதா தயாநிதிகாதா என்ற வர்ணமெட்டு.)

நெஞ்ச மிரங்காதா பஞ்சைமீது வாதா
தஞ்சம்சிவ போதா தணிகைவாழ் நாதா-வேதா (நெ)

தில்லை நாதன் மைந்தா - எல்லை போற்றுங் கந்தா
அல்லல்தீர வந்தாள் அபயம்நீயே தந்தா-ஸௌந்தாய் (நெ)

கோடி புண்ணியமுண்டு தேடிவந்தேன் கண்டு
வாடிடாமல்கொண்டு வாழ்த்துவாய் நீ-பண்டு-விண்டு (நெ)

தனிமுனிசாமி - பணிகுருசாமி
துணிசிவசாமி துணைவேறு-காமி-நேமி. (நெ)

(இராகம்-தன்னியாசி-தாளம்-சாபு.)

பல்லவி.

மருந்து கண்டு கொண்டேன் - நானொரு
மருந்து கண்டு கொண்டேன். (மரு)

அநுபல்லவி.

வருந்த முதலில் வருத்தந் தோற்றும்
பொருந்திப் பின்னால் பெருமை காட்டும் (மரு)

சரணங்கள்.

நல்லெண்ணெய்ச்சேர்க்க நலஞ்செய் மருந்து
நாட்டுபச்சிலையால் கூட்டு மருந்து
வில்லணி வேடர் விளைத்த மருந்து
விராமே முழுதும் வாய்ந்த மருந்து. (மரு)

கடுகினம் பட்டாலும் கண்டிக்கும் மருந்து
கருவுத் தொழிலையுந் துண்டிக்கும் மருந்து
நடுநிலை யாம்ருசி நல்ல மருந்து
நஞ்சை யருந்தினேன் கொஞ்சு மருந்து. (மரு)

பண்டிதருள்ளே பழுத்த மருந்து
பட்டத்துக் கேற்க செழிக்கு மருந்து
எண்டிசையும் சுற்ற யேற்ற மருந்து
எல்லோருஞ்செய்யத் துணியு மருந்து. (மரு)

பாரமலை யெங்கும் படர்ந்த மருந்து
பாட்டி னிசைபோல் தொடர்ந்த மருந்து
எரகத் தோர்கள் இழைக்கு மருந்து
எல்லாத் தொழிலுக்கும் உழைக்கு மருந்து. (மரு)

உருகுமினங் கண்டு உருகு மருந்து
உன்னஉன்ன வுடல் பொன்னு மருந்து
பருகின பேர்கள் பகரா மருந்து
பார்த்த வரைக்கூடக் கார்த்த மருந்து. (மரு)

வாத பேதங்களை வாட்டு மருந்து
வாதி மகிழ்ந்த விநோத மருந்து
சேதப்படாதென்றும் சீரோர் மருந்து
சிறுமணலூர் முனி சாமிசொல் மருந்து (மரு)

(இராகம்-காம்போதி-அடதாளம்-சாபு.)

கடைத்தேறும் வழியைநீ பாரு - கதிர்
வடிவேல் துணையென்று கூறு
நடைபிணமே உந்தன் சீரு - நாளை
கடைவழிக்குதவுமோ பாரு. (கடை)

பெண்டுபிள்ளைகள் கூட வருமா - நாளை
பிணமானாலுனை யெட்டித் தொடுமா
தொண்டர்க் கருணைபட்டால் கெடுமா - உடல்
துலைத்தா லிதுவேஜென்மம் வருமா. (கடை)

இகபோக சுகமெல்லாங் கேடு - நெஞ்சே
யென்றைக்கும் நமனார்கை யேடு
அகத்தைக்கொண் டழியாதே கூடு - வீணாய்
அழியாமுன் முருகனைப் பாடு. (கடை)

கல்லாயிரும்பா உன் தேகம் - நாசிக்
காற்றுப்போனால் பிண மாகும்
நல்லோர் பசியறிந்தாத் தீரும் - நாளை
நடக்கும் வழிக்குத்துணை யாகும். (கடை)

அடியாரைச் சீரி வையாதே - சாபம்
அளித்திட்டா லணுவும் பொய்யாதே
படிமீதிரைஞ் செய்யிப் போதே - பின்னால்
பாவியென்றிட நடக் காதே. (கடை)

ஜகமெட்டு திசையுமுன் கீர்த்தி - நெடுகச்
சென்றாலு மதிலென்ன சீர்த்தி
அகம்புற மென்றென்ற பூர்த்தி - நீயே
ஆனாலல்லவோ நர மூர்த்தி. (கடை)

தனதான்ய வாழ்வினால் யாரும் - உன்னை
தாழ்வது மேனுப சாரம்
மனமாறப்பிற ரொரு போதும் - உன்னை
மதிப்பாரோ அனும்பாகம் பாரும். (கடை)

உலகெல்லா முனக்கஞ்சி னாலும் - எமன்
ஓலைக்கி நீயஞ்ச வேணும்
தலமீது தணிகையில் வாழும் - உயர்
தெய்வக் கிருபையல்லோ வேணும். (கடை)

சீமைமுழுது மதி காரம் - நீயே
செய்தாலு மதிலென்ன சாரம்
காமதகனன் மக னாரும் - தணிகை
கடவுள் கிருபையல்லோ வேணும் (கடை.)

நாடைபிரேமாலேனிஜாடா நாடேதேலிசேனு போபோபோரா
என்ற வர்ணமெட்டு.

ஜாவளி.

என்பேற்கருணை இல்லாஜாடை
எனேநிருவருள் புரிபுரிசாமி

உங்களுருறவர் தன் மருகனென்றேனே
உன்றமயனைப்பெரும் வயறனென்றேனே (எ)

அன்னையேக்கொடியவள் நீலியென்றுரேனே
அப்பனைப்பாண்டியன் அடிமையென்றுரேனே (எ)

(இராகம்-கல்யாணி, ஏகதாளம்.)

பல்லவி.

ஆநந்த நடன மாடினார்
தணிகேசன் பொன்மயில்மிசை. (ஆனந்)

சரணங்கள்.

பந்திபந்தியாய் தேவர் பரிக்கும்மத்தளங்கொட்ட
அந்தரகணங்கள் இசை அறிந்துகைத்தாளந்தட்ட
இந்திரன் திடுக்கிட்டு என்-என்-என்-யென
சந்திரசேகரர் சரீ-சரீ-சரீ-யென. (ஆ)

பயந்துபயந்துசுரார் பதுங்கிசங்கீதம்பாட
பங்கயநான்முகன் மங்களசுரம்போட
நயந்தகனோசன்கூட நான்-நான்-நான்-யென
உயர்ந்தமுனிவர்சித்தர் ஓம்-ஓம்-ஓம்-யென. (ஆ)

சதங்கைக்கிண்கிணிகாலில் ஜல-ஜல-ஜலவென
சரிந்தமுப்புரிநூலும் திலர்தம்பளபளென்ன
மிகமிகுகுண்டலங்கள் மின்-மின்-மின்-என
மேனுடைபாடையொளி பொன்-பொன்-பொன்னென. (ஆ)

இசைதமிழால்முனி சாமிநின்றேத்திட
இமையவர்நுமலர் அரும்புகள் தூற்றிட
புஜபலதேவர்கள் பிரபு-பிரபு-பிரபுவென
பொன்மகள்கணவனும் சபாஷ்-சபாஷ்-சபாஷ்-என. (ஆ)

சடாரியே சரணம் பவஹர குடாரியே சரணம்

என்ற வர்ணமெட்டு.

பல்லவி.

சடாக்ஷரத்தின் பதியே—யெள்ளளவு
கடாக்ஷமருள் நிதியே

சரணங்கள்.

படாமல் பிறர்தனை
தொடாமல் பாழில்மனம்
கெடாமல் உன்னடியை
விடாமல் பிடித்தேனே. (சடா)

கெட்டாலும் வாழ்வினையால்
பட்டாலும் மனஞ்சோர்ந்து
விட்டாலும் மேலும்மேலும்
எட்டாமல் இருப்பேனோ. (சடா)

எல்லாமறையு முனை
யல்லால் வேறில்லையென
பல்லாயிர முறைக்கச்
சொல்லா திருப்பேனோநான். (சடா)

வாடாமல் நரரைக்கொண்
டாடாமல் பிறதெய்வம்
நாடாமல் உன்னைவிட்டு
ஓடாமல் அருள்செய்வாய். (சடா)

பூமியதனில் முனி
சாமிக்கனு கிருபை
நேமீப் பரமன்குரு
சாமியிது தருணம். (சடா)

(இராகம்-பரசு, ஏகதாளம்.)

பல்லவி.

வேலாயுதமூர்த்தியே—எந்தனையாளா
ரூதேன் வெகுநேர்த்தியே

சரணங்கள்.

காலாகாலனை சிஷ்ய கோலமெடுக்கச்செய்து
மேலாமறைரகஸ்ய மூலமுரைத்தவடி. (வே)

கோனேகுற்றமகன்றத் தேனேயுனையடுத்தும்
நானேன்படுவேன் துயர் ஞானப்பிரகாசக்கதிர். (வே)

சூராதிசூரர்குலம் நீறுப்படநெரித்த
வீரா உந்தனையன்றி ஓராதரவுமில்லை. (வே)

கோடாகோடியாய்வெகு கோடிசரணமென்று
வாடிவருந்துமென்மேல்மோடிசெய்யத்தகுமோ. (வே)

கனியேகனிந்தரசப் பாகேதிருத்தணிகை
மணியேதனியேயன்முனி சாமிக்கினியார்துணை. (வே)

(இராகம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்.)

பல்லவி.

சொல்லச் சொல்லவுமர்மயா-யீதென்ன
சூதோ உனக்குதர்ம்மமா.

அநுபல்லவி.

பல்லாயிரம்பேரை கார்த்தநின் கீர்த்திக்கி
பழிசேருவதல்லால் அறியாதோ அபகீர்த்தி (சொ)

சரணங்கள்.

பகைவராறுமென்ன பக்கெட்டுவிசைவந்தால்
பட்சம்பாராட்டாமல் கட்சிகட்டுவாருண்டா
இகத்திலப்படியென்மேலேதேனுங்குறையுண்டா
எண்ணிப்பார்த்தருள்செய்தால் புண்ணியமுண்டையா (சொ)

நிலத்திலென்னைப்போல்வினை செய்தோர்களிருந்தாலும்
நெஞ்சுப்புண்ணாய்நொந்து கெஞ்சார்களொருபோதும்
குலத்தில்மானிடரூபம் கொடுத்தென்னபிரதானம்
குறைதீர்த்தருள்வதன்றோ தெய்வத்தின்உபகாரம் (சொ)

அமரர்சிறையைமாற்றி அவரவர்பதியேற்றி
ஐராவதத்தன்பெண்ணை கொண்டாயதுவேசாட்சி
சமயதேவரிலார்தான் பெற்றார்கள் இக்கீர்த்தி
சுவாமியென்பதுனக்கே தகுமையாகுருமூர்த்தி (சொ)

இன்னமெத்தனைவிதம் யான் சொல்லிவருந்துவேன்
ஏழைமேலடஞ் செய்தால் யாரிடம் பொருந்துவேன்
துன்பமகற்றியருள் துரையேதணிகைவாசா
துதிமுனிசாமிவேறே கதிகாணேன்மஹாராஜா (சொ)
